РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2022/2254 НА СЪВЕТА

от 14 ноември 2022 година

за предоставяне на разрешение на България да въведе специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 287, точка 17 от Директива 2006/112/ЕО България може да освободи от облагане с данък върху добавената стойност (ДДС) данъчно задължените лица, чийто годишен оборот не надвишава равностойността в национална валута на 25 600 EUR по обменния курс в деня на присъединяването на страната.

(2) С писмо, заведено в Комисията на 17 май 2022 г., България поиска разрешение да въведе специална мярка за дерогация от член 287, точка 17 от Директива 2006/112/ЕО и така да освободи от ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот не е по-висок от равностойността в национална валута на 51 130 EUR по обменния курс в деня на присъединяването ѝ (наричана по-долу „специалната мярка“). Специалната мярка ще се прилага до 31 декември 2024 г. — датата, до която държавите членки трябва да транспонират Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета ([2]). От посочената директива следва, че от 1 януари 2025 г. на държавите членки ще бъде разрешено да освободят от ДДС доставките на стоки и услуги, извършвани от данъчно задължени лица, чийто годишен оборот в дадена държава членка не надвишава праг от 85 000 EUR или равностойността им в национална валута.

(3) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, с писмо от 26 юли 2022 г. Комисията препрати отправеното от България искане до останалите държави членки. С писмо от 27 юли 2022 г. Комисията уведоми България, че разполага с цялата информация, необходима за разглеждане на искането.

(4) Специалната мярка е в съответствие с Директива (ЕС) 2020/285, чиято цел е да се намали тежестта от привеждане в съответствие за малките предприятия, и да се избегне нарушаването на конкуренцията на вътрешния пазар.

(5) Специалната мярка ще продължи да няма задължителен характер за данъчно задължените лица, тъй като те ще запазят възможността си да изберат да прилагат общия режим за ДДС в съответствие с член 290 от Директива 2006/112/ЕО.

(6) Съгласно предоставената от България информация специалната мярка ще има само незначителни последици за общия размер на нейните данъчни приходи, събирани на етапа на крайното потребление.

([1]) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

([2]) Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия (ОВ L 62, 2.3.2020 г., стр. 13).

(7) След влизането в сила на Регламент (ЕС, Евратом) 2021/769 на Съвета ([3]) България няма да извършва изчисление на компенсацията въз основа на отчета за собствения ресурс на база ДДС за финансовата 2022 година и след това.

(8) Като се има предвид, че България очаква специалната мярка да доведе до намаляване на задълженията във връзка с ДДС, а оттам и намаляване на административната тежест и разходите за спазване на изискванията както за малките предприятия, така и за данъчните органи, и като се има предвид, че не се очаква значително въздействие върху общите генерирани приходи от ДДС, на България следва да бъде разрешено да въведе специалната мярка.

(9) Прилагането на специалната мярка следва да бъде ограничено във времето. Ограниченият срок на действие следва да бъде достатъчен, за да позволи на Комисията да оцени ефективността и целесъобразността на прага. Освен това, съгласно член 3, параграф 1 от Директива (ЕС) 2020/285 държавите членки трябва да приемат и публикуват до 31 декември 2024 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от тази директива, с който се изменя Директива 2006/112/ЕО и се определят по-прости правила за ДДС за малките предприятия, и да започнат да прилагат посочените разпоредби от 1 януари 2025 г. Следователно е целесъобразно да се разреши на България да прилага специалната мярка до 31 декември 2024 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 287, точка 17 от Директива 2006/112/ЕО на България се разрешава да освободи от ДДС данъчно задължените лица с годишен оборот до равностойността в национална валута на 51 130 EUR по обменния курс в деня на присъединяването ѝ.

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му.

То се прилага до 31 декември 2024 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е България.

Съставено в Брюксел на 14 ноември 2022 година.

За Съвета
Председател
J. BORRELL FONTELLES

([3]) Регламент (ЕС, Евратом) 2021/769 на Съвета от 30 април 2021 г. за изменение на Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 за окончателни унифицирани схеми за събирането на собствените ресурси, набирани от данък добавена стойност (ОВ L 165, 11.5.2021 г., стр. 9).